

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 3. aprīlī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) –
Tamoil Italia/Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare**

(Lieta C-156/14)

(2014/C 194/18)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: Tamoil Italia SpA

Atbildētāja: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

Prejudiciālais jautājums

Vai vides jomā pastāvošie Eiropas Savienības principi, kas ir paredzēti Līguma par Eiropas Savienības darbību 191. panta 2. punktā un 2004. gada 21. aprīļa Direktīvā 2004/35/EK⁽¹⁾ (1. pants un 8. panta 3. punkts; preambulas 13. un 24. apsvērumi) – it īpaši “piesārņotājs maksā” princips, piesardzības princips un preventīvās darbības princips, kā arī princips, ka videi nodarīts kaitējums jālabo, pirmām kārtām novēršot tā cēloni – pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā 2006. gada 3. aprīļa Leģislatīvā dekrēta Nr. 152 244., 245. un 253. pantā paredzētais, saskaņā ar kuru gadījumā, ja ir pierādīts, ka teritorija ir tikusi piesārņota un ja nav iespējams identificēt piesārņotāju vai panākt, ka tas veic kaitējuma atļūdināšanas pasākumus, administratīvajai iestādei nav atļauts uzdot īpašniekam, kurš nav atbildīgs par piesārņojumu, veikt ārkārtas drošības un sanācijas pasākumus, un šim īpašniekam ir noteikta tikai finansiāla atbildība, kas ir ierobežota ar teritorijas vērtību pēc sanācijas pasākumu veikšanas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarīta kaitējuma novēršanu un atļūdināšanu (OV L 143, 56. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 4. aprīlī iesniedza Raad van State (Nīderlande) –
A u.c., otrs lietas dalībnieks: Minister van Buitenlandse Zaken**

(Lieta C-158/14)

(2014/C 194/19)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītāji: A, B, C, D

Atbildētājs: Minister van Buitenlandse Zaken

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ņemot vērā tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartas⁽¹⁾ 47. pantu, prasība par Īstenošanas regulas Nr. 610/2010⁽²⁾ atcelšanu, ciktāl tās rezultātā TAT [Tamililamas atbrīvošanas tīģeri] tika iekļauta Regulas Nr. 2580/2001⁽³⁾ 2. panta 3. punktā norādītajā sarakstā, ko apelācijas sūdzību iesniedzēji šajā tiesvedībā savā vārdā celtu Vispārējā tiesā, pamatojoties uz LESD 263. pantu, nešaubīgi būtu pieņemama?
- 2) a. Vai, ņemot vērā Pamatlēmuma 2002/475/TI⁽⁴⁾ preambulas 11. apsvērumu, bruņoto spēku darbības bruņoto konfliktu laikā starptautisko humanitāro tiesību izpratnē var būt teroristiski nodarījumi šī pamatlēmuma izpratnē?

- b. Ja atbilde uz 2a. jautājumu ir apstiprinoša, vai bruņoto spēku darbības bruņoto konfliktu laikā starptautisko humanitāro tiesību izpratnē var būt teroristiski akti Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP ⁽⁵⁾ un Regulas Nr. 2580/2001 izpratnē?
- 3) Vai darbības, kas ir pamatā Īstenošanas regulai Nr. 610/2010, ciktāl ar to TAT tika iekļauta Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā noteiktajā sarakstā, ir bruņoto spēku darbības bruņota konflikta laikā starptautisko humanitāro tiesību izpratnē?
- 4) Vai, ņemot vērā tostarp atbildes uz 1., 2a., 2b. un 3. jautājumu, Īstenošanas regula Nr. 610/2010, ciktāl ar to TAT ir iekļauta Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā noteiktajā sarakstā, nav spēkā?
- 5) Ja atbilde uz 4. jautājumu ir apstiprinoša, vai šī spēkā neesamība attiecas arī uz agrākiem vai vēlākiem Padomes lēmumiem atjaunināt Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā noteikto sarakstu, ciktāl TAT tādejā tika iekļauta šajā sarakstā?

⁽¹⁾ OV 2000, C 364, 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2010. gada 12. jūlija Īstenošanas regula (ES) Nr. 610/2010, ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1285/2009 (OV L 178, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2001. gada 27. decembra Regula (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām (OV L 344, 70. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmums par terorisma apkarošanu (OV L 164, 3. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes 2001. gada 27. decembra Kopējā nostāja par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu (OV L 344, 93. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 14. aprīlī iesniedza *Corte suprema di cassazione* (Itālija) – A/B

(Lieta C-184/14)

(2014/C 194/20)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītājs: A

Atbildētāja: B

Prejudiciālie jautājumi

Vai prasībā par laulāto atšķiršanu izteikts lūgums attiecībā uz uzturlīdzekļiem bērniem, ņemot vērā, ka šis lūgums papildina šo prasību, var tikt izskatīts gan tiesā, kurā notiek tiesvedība par laulāto atšķiršanu, gan tiesā, kurā notiek tiesvedība par vecāku atbildību, pamatojoties uz novēršanas kritēriju, vai arī šis lūgums obligāti ir jāizskata pēdējā minētajā tiesā, ciktāl abi [Padomes 2008. gada 18. decembra Regulas (EK) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās ⁽¹⁾ 3. panta] c) un d) punktā minētie atšķirīgie kritēriji ir alternatīvi (tādējādi, ka obligāti izslēdz otru)?

⁽¹⁾ OV 2009, L 7, 1. lpp.